

Εγκατάσταση στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης του έργου "Πριόνι"

Ένα τεράστιο πριόνι, ύψους 10 μέτρων θα εκτίθεται έως τις 30 Σεπτεμβρίου στον υπαίθριο χώρο του Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης, «κόβοντας γη και θάλασσα ως σύμβολο του σχίσματος που μπορεί να υπάρξει σε λαούς και θρησκείες», στα πλαίσια της έκθεσης «Ετεροτοπίες: Τηρητές άηλων τόπων». Πρόκειται για το έργο του Ρώσου Andrei Filippov (Αντρέι Φίλιπποφ), ο οποίος συνέλαβε την ιδέα για το «Πριόνι» (2006) στα τέλη της δεκαετίας του '80, όταν ένεσε το τέλος του Βερολίνου, σηματοδοτώντας - θεωρητικά - το τέλος της πολιτικής και οικονομικής αντιπαράθεσης Ανατολής-Δύσης, με την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού. Ο Filippov δημιούργησε ένα γιγάντιο πριόνι που σχίζει τη γη εσωτερικά, εικόνα μιας «αμείλικτης μοίρας που πληγώνει την ανθρωπότητα, όπως τα γεωλογικά ρήγματα». Μόνο που εδώ το χέρι της μοίρας δεν χτυπάει από ψηλά, από κει που τα περιμένουμε, αλλά από τα βάθη, από τις «ρίζες», μια ένωση που οδηγεί σε πολιτικές αναστατώξεις και ανατροπές. Σύμφωνα με τον καλλιτέχνη, όταν αραματίστηκε τη δημιουργία του συγκεκριμένου έργου, σκεφτόταν τη διαίρεση της Ρωμαιοκής Αυτοκρατορίας το 395 μ.Χ. και το σχίσμα που δίχασε τη Χριστιανοσύνη σε ανατολική και δυτική, τα οποία και οριστικοποιήθηκε το 1054. Καθώς όμως το σχέδιο παρέμενε μια ιδέα (τη δεκαετία του '90 η Ρωσία δεν ήταν οικονομικά ή ψυχολογικά έτοιμη για κάτι τέτοιο), όλα τα «θερμά σημεία» της Ευρώ-

κή μεθόριος της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Όπως αναφέρει ο ιστορικός και δημοσιογράφος, Ekaterina Degot, «παρόλο που η γραμμή αυτή είχε γίνει σύντομα τελείως ηθισματική και άνευ σημασίας, δέκα αιώνες αργότερα έμελλε να εμφανιστεί και πάλι κατά μήκος της ένα οικονομικό σύνορο μεταξύ καπιταλιστικής και καμμουνιστικής Ευρώπης. Η προέγγιση αυτή είναι πολύ κατάλληλη για τα σημερινά δεδομένα. Η σύγκρουση μεταξύ Δύσης και Ανατολής, είτε πρόκειται για το Σύμφωνο της Βαρσοβίας είτε για τον ισλαμικό κάσμο, ερμηνεύεται συνήθως ως αντιπαράθεση μεταξύ του πραγματισμού και της κοινής λογικής αφενός και αυτού του ονομάζουμε φανατισμό αφετέρου». Στη μια πλευρά της ηθιστικής ζωής έχει να κάνει με την καταναλωση, στην άλλη με την αφοσίωση σε ένα ιδανικό. «Το πριόνι», συνεχίζει η Degot, «έχει βρει πια διέξοδο στην επιφάνεια. Όσο απομακρυνόμαστε από το 1989, τόσο φαίνεται ότι η Δύση, που έχει απορροφήσει πια ολόκληρη την Ευρώπη, ακόμα και τη Ρωσία, δεν είναι πρόθυμη να θυσιάσει τις απολαύσεις της ζωής για να αναγνωρίσει την αξία μιας ιδέας. Σε κάθε περίπτωση, ένας εννοιαγωγικός καλλιτέχνης - εξ ορισμού καλλιτέχνης των ιδεών - δεν μπορεί να σκέφτεται με τέτοιο τρόπο. Δεν μπορεί να ανεγείρει ένα μνημείο χωρίς να εγείρει κι ένα ζήτημα». Την επιμέλεια της έκθεσης έχει η διευθύντρια του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (ΚΜΣΤ), Μαρία Τσαντσάνογλου.

νης και της Μεσαγείου άρχισαν να αναφλέγονται κατά μήκος των συνόρων των δύο τμημάτων της πάλαι ποτέ Ρωμαιοκής Αυτοκρατορίας - από τα Βαλκάνια έως την Παλαιστίνη. Ένα ακόμα ιστορικό σύνορο, λιγότερο όμως αιματηρό, ήταν η αρχι-

'ενημέρωση'
www.apo.gr

ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΣΗ ΤΥΠΟΥ * ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ
ΒΑΚΧΟΥ 30 Τ.Κ 54629 ΤΗΛ: 2310 539371, 538633 e-mail: info@apo.gr